

SEMJÉN ZSOLT

Nemzetpolitika

SEMJÉN ZSOLT

Nemzetpolitika

SZENT ISTVÁN TÁRSULAT
AZ APOSTOLI SZENTSZÉK KÖNYVKIADÓJA
BUDAPEST 2012

© Semjén Zsolt, 2012

ISBN 978 963 277 394 0

Szent István Társulat

1053 Budapest, Veres Pálné utca 24.

www.szit.katolikus.hu

Felelős kiadó: Dr. Rózsa Huba alelnök

Felelős kiadóvezető: Farkas Olivér igazgató

Készült a százhalombattai EFO Nyomdában

Felelős vezető: Fonyódi Ottó

Nemzetpolitika

*Elhangzott
a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen,
a Szent István Társulat
„Társulati esték” előadássorozata keretében,
2012. szeptember 24-én.*

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim!
Kedves Barátaim!

Minden nemzet egyszeri és megismételhetetlen olyan sajátos értékgazdagság, amit csak és kizárólag az az adott nemzet adhat az egyetemes emberiségnek. A francia a franciaságát, a német a németiségét, a lengyel a lengyeliségét és a magyar a magyarságát. Ezért minden nemzetnek – éppen az egyetemes emberiséggel szembeni – elsődleges kötelessége, hogy a saját kultúráját, örökségét, gazdagságát kimunkálja, fölmutassa, és az egész emberiség számára elérhetővé tegye. Ahogyan Szabó Dezső fogalmazott: *a nemzet az emberiség termőformája.*

Ebben a tekintetben két tévedéssel kell szembenéznünk. Az egyiket internacionalista vagy kozmopolita tévedésnek lehet nevezni, ez az a felfogás, amely tagadja, hogy a nemzet érték. Úgy tekint rá, mint a múltból itt maradt relikviára, vagy valamilyen provinciálisizmusra, amivel szemben a modern „européer Embernek” már nincs nemzeti kötöttsége. Nem tudom az emberiség nagyobb megszegényesülését elképzelni, mint ha a francia nem lenne francia, a német német, a lengyel lengyel

és a magyar magyar. Ez a *kozmpolita felfogás nem az ember kiteljesítése, hanem mintegy antropológiai megcsonkítása*. Az internacionalizmus pedig – az osztályideológia téveszméjében – kifejezetten el-lenségesen viszonyul a nemzethez. (Nagyon pontos a magyar nyelv: inter-nacionalizmus, nemzet-közi vagyis nem a nemzetek közössége, hanem a nemzetek közötti lét, ami egyfajta vákuum-lét, *hiány-lét*.)

A másik tévedést nevezzük sovinizmusnak, ami egy nemzet vélt életjoga alapján tagadja más nemzeteknek a létezéshez való jogát. A keresztény felfogás nemzetben gondolkodik, minden nemzetet értéknek tekint, és azt tanítja, hogy minden nemzetnek joga van a létezéshez, sőt minden nemzetnek éppen az egyetemes emberiség iránti elsődleges kötelessége, hogy a saját értékgazdagságát kibontakoztassa, és az egyetemes emberiség számára elérhetővé tegye.

Keresztény szempontból – ezek között a falak között megkockáztathatom azt a megállapítást, hogy – ahogy van állapotbeli kötelessége az embernek a saját családjával szemben, a rokonaival szemben, szélesebb értelemben *ugyanilyen állapotbeli kötelességünk van saját nemzetünkkel szemben is*. Mégpedig azért, mert Isten az égi haza mellett földi hazát is adott nekünk. Ezért valamiképpen az égi hazához is hűtlen az, aki a földi hazájának a sorskérdései elől dezertál.

Miután ezt így átgondoltuk mintegy filozófiai szempontból, akkor föl kell tennünk azt a kérdést, hogy voltaképpen mi az értelme az államnak? Mi végre van az állam? Mi végre van a magyar állam?

Nyilvánvaló, hogy nem pusztán azért, hogy a lakcímkarttyákat kiállítsa, és az utakat megkátyúzza. Persze ez is feladata, de azért ennél lényegibb célja is van az államnak, mivel *az állam végeredményben nemcsak közigazgatási szolgáltató, hanem a nemzet közjogi és – legszélesebb értelemben vett – politikai önkifejezése. Ezért a magyar állam értelme és célja az, hogy a magyar emberek életminősége javuljon és a magyar nemzet fönnmardjon.*

Ahhoz, hogy a magyar nemzet fönnmardhasson, tudatosítani kell magunkban, hogy a magyar nemzet – történelmi okokból kifolyólag – egy sajátos nemzet: a magyar nemzet leginkább egy háromlábú székhez hasonlítható, aminek az egyik lába az anyaországi magyarság, másik lába a Kárpát-medencei magyarság, és a harmadik lába a diaszpóra magyarsága. Akármelyik láb kiesik vagy eltörik, akkor maga a szék fog felborulni. Tehát a magyarság csak akkor tartható meg, ha az egyetemes magyarság megtartható, és csak akkor tarttható meg az egyetemes magyarság, ha mind a magyarországi, mind a Kárpát-medencei, mind pedig a diaszpóra – a nagyvilágba szétszóródott magyarság – megmarad.

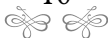
A nemzetpolitika – tágabb értelemben – szinte mindent felölel, és természetesen a szakpolitikák a nemzetpolitikára irányulnak, hiszen minden szakpolitikának a saját területén az a célja, hogy a magyar nemzet fönnmardjon. De ha szűkebb értelemben vesszük a nemzetpolitikát, akkor ennek két alapvető eleme van: az egyik, hogy akkor tudunk erős nemzetpolitikát folytatni, ha van egy

erős Magyarország. Ennek a kifejtése most nyilvánvalóan meghaladná a ma esti időnket. Ezért most egy másik, a szó szorosabb értelmében vett nemzetpolitikáról fogok beszélni.

A fundamentum természetesen az új *Alaptörvény*: „Magyarország az egységes magyar nemzet összetartozását szem előtt tartva *felelősséget visel* a határain kívül élő magyarok sorsáért, elősegíti közösségeik fennmaradását és fejlődését, támogatja magyarságuk megőrzésére irányuló törekvéseiket, egyéni és közösségi jogaik érvényesítését, közösségi önkormányzataik létrehozását, a szülőföldükön való boldogulásukat, valamint előmozdítja együttműködésüket egymással és Magyarországgal.”

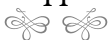
Ugyanígy régi adósságot törlesztettünk a Nemzeti Összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvénnyel, amit Kövér Lászlóval nyújtottunk be, és ami szembenéz Trianon katasztrófájával: „Mi, a Magyar Köztársaság Országgyűlésének tagjai, azok, akik hiszünk abban, hogy Isten a történelem ura, s azok, akik a történelem menetét más forrásból igyekszünk megérteni, hazánkért és a magyar nemzet egészéért, az Alkotmányban rögzített felelőségünk jegyében, a magyarság egyik legnagyobb történelmi tragédiájára, a történelmi Magyarországot szétdaraboló, s a magyar nemzetet több állam fennhatósága alá szorító, 1920. június 4-én aláírt békediktátumra emlékezve (...) a következő törvényt alkotjuk: (...) A Magyar Köztársaság Országgyűlése kinyilvánítja, hogy a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melyek *államhatárok feletti összetartozása*

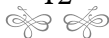
valóság, s egyúttal a magyarok személyes és közösségi önazonosságának meghatározó eleme. Ebből kiindulva az Országgyűlés megerősíti Magyarország elkötelezettségét a magyar nemzet tagjainak és közösségeinek egymással való kapcsolatuk fenntartására és ápolására, és az Európában elfogadott gyakorlatot alapul vevő közösségi *autonómia* különböző formáira irányuló természetes igényének támogatására. (...) Az Országgyűlés június 4-ét, az 1920. évi trianoni békediktátum napját a Nemzeti Összetartozás Napjává nyilvánítja.” Ezt tekinthetjük tehát nemzetpolitikánk alapvetésének, és erre épül az elmúlt években megvalósított konkrét nemzetpolitika.

Ennek a *legfontosabb pontja az állampolgárság kiterjesztése minden magyarra. Miért? Először is azért, mert szembe kell néznünk azzal, hogy az elszakított területek és az emigráció tekintetében fölgyorsult az asszimiláció. Az asszimiláció fenyegetésével szemben a hagyományos támogatási formák szükségesek, de nem elégségesek. Ehhez egy nagyon erős impulzus kell. Olyan erős impulzus, amely képes megállítani, sőt megfordítani az asszimilációt. Ez a nagyon erős impulzus pedig az állampolgárság megadása minden magyarnak, bárhol él a világon. Ez a nemzet közjogi egyesítése, hogy nemzetársaink honfitársaink lehessenek!*

Még meg sem alakult az új kormány, a kétharmados többség birtokában a Parlament azonnal elfogadta Orván Viktorral írt törvényjavaslatunkat az állampolgárság kiterjesztéséről. Két okból is azonnal meg kellett ezt tennünk: Az egyik az, hogy ezzel kinyilvánítottuk, hogy *folytatjuk Szent*

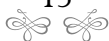

István országépítő nagy művét. Voltaképpen a Szent István-i állam a magyar nemzet közjogi egyesítését jelentette, és ez a magyar alkotmányosság, mint egy acélabroncs akkor is egyben tartotta a magyar nemzetet, amikor a történelem viharai egyébként szétszakították volna. Gondoljunk a nemzetnek a Szent Koronához való kötődésére. Ez a Szent István-i mű folytatása, és a *lehetséges válasz Trianonra*. Azt is meg kell mondanom, hogy erkölcsi kötelességünk is volt, hogy – annyira, amennyire ez egyáltalán lehetséges –, az első adandó alkalommal megpróbáljuk lemosni ama 2004. december 5-ei gyurcsányi nemzetárulás szégyenét. Számtalan érvet lehet felhozni az állampolgárság megadása mellett, de most csak egyet mondok: a külhoni magyar és külhoni magyar közötti diszkrimináció megszüntetését. Gondoljunk például az ausztriai magyarságra. Hogy van az, hogy azok a magyarok, akik mondjuk a Kádár-rendszer idején emigráltak Bécsbe, minden további nélkül visszakaphatták a magyar állampolgárságot igazoló útlevelet, de azok az őshonos lajtabánsági, burgenlandi magyarok, akik a falujukat sem hagyták el, azok meg nem lehetnek magyar állampolgárok? Nézzék, én soha nem szoktam személyes, családi dolgokat mondani, mert tényleg el kell választani a személyes, családi szférát, és a politikai szférát. De ebben az esetben hadd tegyek egy kivételt. Az én egyetlen testvérbátyám valamikor a hetvenes években disszidált Svédországba, ott politikai menedékjogot, majd annak rendje s módja szerint svéd állampolgárságot kapott. A rendszerváltoztatás után besétált a stockholmi magyar nagykövetségre, azzal, hogy ő Semjén György, és kéri a magyar

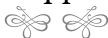
útlevelét. Azt mondták neki, hogy Semjén úr, Isten hozta, postafordultával küldjük a magyar útlevelét. Na most, hogy van az, hogy a bátyám, aki valamikor Nyugatra disszidált, minden további nélkül megkaphatta a magyar útlevelet, miközben édesanyámnak az erdélyi rokonsága, akik életükben a falujukat sem hagyták el, azok nem kaphatják meg a magyar állampolgárságot és útlevelet? Ezért ennek az igazságtalanságnak, ennek a diszkriminációnak a megszüntetése úgy lehetséges, hogy minden magyar, bárhol él a világban, megkaphassa a magyar állampolgárságot.

Mindenki megkaphatja a magyar állampolgárságot, akinek valamelyik őse a Magyar Királyság polgára volt, és aki – valamilyen szinten – beszél magyarul és közjogilag is a magyar nemzethez akar tartozni. Itt szeretném deklarálni, hogy az, hogy valamilyen szinten beszél magyarul, az nem azt jelenti, hogy a nyelvtudományok doktora legyen, hanem nyilván a saját környezetében elvárható módon beszél magyarul. Más az elvárható magyar tudás például Csíkszeredán, színmagyar környezetben, mint mondjuk valahol Ausztráliában, ezer kilométerre a legközelebbi nagykövetségünktől vagy magyar szervezettől. A törvényünk támadhatatlan jogi szempontból is, mert nincs benne etnikai diszkrimináció, tehát ha pl. van egy brasói szász, aki magyar állampolgár akar lenni, sorsközösséget vállal a magyar nemzettel, és beszéli a magyar nyelvünket, akkor természetesen ő sincs kizárva abból, hogy mint a Magyar Királyság polgárának leszármazottja, és mint a magyar kultú-

rának és történelmi sorsközösségnek a részese, megkaphassa a magyar állampolgárságot.

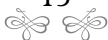
Örömmel jelentem, hogy Erdélyben, a Vajdaságban, és Tallinntól Tokióig zajlik a honosítás, szó szerint a világ minden részén. Három hónapon belül a teljes államigazgatási adminisztrációt le tudjuk bonyolítani. 320 000 kérelemnél tartunk, és 270 000-en már le is tették az állampolgársági esküt, ami a kérelmek felénél egyúttal névváltoztatást is jelent, mert nem akartam azt, hogy az legyen beleírva a magyar okmányaiba, hogy *Tiberiu Sabău*, született Cluj, hanem az legyen, hogy Szabó Tibor, született Kolozsvárt. Három helyen lehet az állampolgárságot intézni: a nagykövetségeken, konzulátusokon, bármelyik magyar önkormányzatnál, vagy a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalban. Meg kell mondjam, hogy nem nagyon szoktam meghatódni – a politikában azért megkeményedik az ember –, de amikor az állampolgársági eskütétel van, akkor az maga a katarzis. Amikor megélhettem azt, hogy Kolozsváron Tőkés László leteszi az állampolgársági esküt előttem, vagy a Székelyföldön Kovászna, Hargita és Maros megye elnökei, Csíkszereda polgármestere és képviselőtestülete teszi le az állampolgársági esküt, vagy amikor pl. Isztambulban egy olyan néni, aki 60 éve él idegenben, és aki napok óta nem aludt, annyira izgult, hogy hogyan fogja énekelni a Himnusz és hogy mondja az állampolgársági eskü szavait – akkor az ember megrendül. Zárójelben szeretnék utalni arra is – miután radikális oldalról támadások értek minket e tekintetben –, hogy fél ezrelék alatt van az elutasítások száma, és a fél ezrelék több mint a fele egyáltalán nem tud magyarul

és nem is akar tanulni semmit, vagy nem hajlandó a hiánypótlásnak eleget tenni, és csak egy kisebb része az, aki büntetett előélet, közbiztonsági vagy nemzetbiztonsági kockázat miatt nem kapja meg az állampolgárságot. Megjegyzem: a büntetett előélet esetén, ha jelzi, hogy politikai okból büntették, akkor azt természetesen akceptáljuk, hiszen pontosan tudjuk, hogy pl. Ceausescu Romániájában oly sok magyar ember volt, akiket éppen magyarságuk miatt hurcoltak meg. A közbiztonsági, nemzetbiztonsági kockázatok tekintetében minimális számú az elutasított, de mivel pontosan átérzem, hogy egy embernek, akiről köztudott, hogy kérte az állampolgárságot és elutasításra került, milyen asszociációkkal kell szembenéznie a környezetében, ezért megígértem, hogy év végéig az összes elutasítottat még egyszer átnézzük, hogy valóban indokolt volt-e az elutasításuk. De egyszerűen az a normális önvédelmünk, hogy ügynököknek és szélsőséges örülteknek nem adunk állampolgárságot!

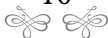
Megjegyzem, a magyar nemzetpolitikának két ballasztja, tehertétele van, kétfelől támadják: egyfelől a nemzetietlen, önfeladó gyurcsányi szocialisták, másfelől pedig a felelőtlenül handabandázó szélsőjobb. Amint a XX. században a nemzet létét fenyegető két manifeszt hazaárulás volt: Szálasi nyilasai és Rákosi kommunistái.

Minden szakértő azt mondta a ciklus kezdetén, hogy 250 000-nél több új állampolgárságot államigazgatásilag nem lehet lebonyolítani – pedig névváltoztatásról akkor még szó sem volt. Én a miniszterelnöknek akkor azt ígértem, hogy meglesz a félmillió, most biztosra mondhatom Önök-

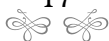

nek, hogy *a ciklus végére meglesz a félmillió új, esküt tett magyar állampolgár!* Akiknek a gyerekük, az unokájuk, az ükunokájuk is magyar állampolgár lesz. Ezért ez maga a történelem!

És nincs A és B kategóriájú magyar állampolgár. Nincs olyan, hogy magyarországi magyar állampolgár és külföldi magyar állampolgár. A helyzet az, hogy 2009-ben a szocialistákkal alkudoztam, mert úgy tűnt, hogy mégiscsak elfogadnak egy állampolgársági törvényt, mivel ők is érezték, hogy Gyurcsánnyal a homlokuk közepére beleégették a nemzetárulás bélyegét, amiből próbáltak volna már szabadulni. A színpad mögött volt egy tárgyalás, és be is nyújtottam Németh Zsolt képviselő úrral egy állampolgársági javaslatot, de ezt a szocialisták csak akkor fogadták volna el, ha belemegyünk abba, hogy legyen magyarországi magyar állampolgár és külföldi magyar állampolgár. A külföldi magyar állampolgároknak persze csak korlátozott jogaik lettek volna, választójoguk például nem. Mivel ezt a magyarságon belüli megkülönböztetést – részleges jogfosztást – nem tudtam és nem is akartam elfogadni, inkább visszavontam az egész javaslatot azzal, hogy ha nem megy, nem megy; megvárjuk a választást, aztán a választások után majd alkotunk egy olyan törvényt, ami szívünk szerint való. A Kárpát-medencei magyarság és az emigráció magyarsága nem valami kvázi állampolgárságot vár, mert nem kvázi magyar, hanem ugyanolyan magyar állampolgárságot, mint ami nekünk van. *Egy magyar nemzet van, egy magyar állampolgársággal!*

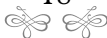
Most elmondom Önöknek, hogy mikor az állampolgársági törvényt írtuk, akkor alapvetően a román állampolgársági törvényt vettük alapul. Miért? Először is azért, mert kitűnő a román állampolgársági törvény. Másodszor: ha Románia kiterjesztheti a román állampolgárságot a Moldáv Köztársaság területén élő románokra, akkor mi is kiterjeszthetjük a magyar állampolgárságot az erdélyi magyarokra, és egy szót nem szólhatnak. Harmadszor: ha Románia tömegesen adhat román állampolgárságot az EU-n kívül élő románoknak – például Moldáviában –, akkor az Unió egy szót se szólhat, ha mi ugyanezt tesszük azzal a maroknyi kárpátaljai magyarral. Tanulságos dolog volt, amikor bizonyos európai uniós figurák nekünk estek, hogy az Európai Unión kívülieknek adunk magyar – és ezzel uniós – állampolgárságot. Én meg azt mondtam neki, hogy drága főbiztos úr, milyen tárgyalásokat folytatott Bukarestben? Mert ugye nem akarja azt mondani, hogy a maroknyi kárpátaljai magyar miatt idejön, miközben Románia tömegével adja ki az EU-s román útleveleket Moldávia területén? Úgyhogy mielőtt idejön, először talán menjen el Bukarestbe, de előtte még menjen el Madridba, akik tömegével adják ki a spanyol állampolgárságot a dél-amerikaiaknak. És van még egy szempont – aki kicsit is ismeri a román viszonyokat, pontosan érteni fogja, amit mondok. Tehát – Besszarábiában nem sok olyan román van, aki papírt tudna mutatni arról, hogy mondjuk a nagyapja a Román Királyság polgára volt. Ezért a románoknak olyan lazán kellett megfogalmazniuk a törvényt, ami vélelmezhetővé teszi a román állampolgártól való száрма-

zást. Ami jó a románoknak Besszarábiára, az nekünk is jó a csángókra. Hiszen a csángók – mivel a Kárpátokon kívül voltak – se nagyon tudnának papírt mutatni arról, hogy az őseik a Magyar Királyság polgárai voltak. Tehát ez az üdvösen laza megfogalmazás lehetővé teszi, hogy csángó testvéreinkre is ki tudjuk terjeszteni a magyar állampolgárságot.

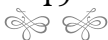
Ahol probléma van a magyar állampolgárság felvételével, az Szlovákia. *Felvidéki magyarjainknak azt tudom ajánlani* – amiről persze tudom, hogy nem elegáns és nem heroikus, de praktikus, és az adott körülmények között a járható út, és hogy ez ilyen, erről nem ők, és nem mi tehetünk, hanem a szlovák kormány – *hogy jöjjenek át bármelyik magyarországi önkormányzathoz, adják be az iratokat, és itt meg is kapják az állampolgárságot és az útlevelet. És Magyarország se Szlovákiának, se bármely más országnak semmiféle állampolgársági adatot nem ad ki.*

A szlovák álláspont elfogadhatatlan. Hiszen számomra természetes, hogy mondjuk egy pilisi szlovák magyar állampolgárként, ha szlovák identitása van, akkor vegye föl a szlovák állampolgárságot: Isten éltesse! Egy gyulai illetőségű magyar állampolgárságú román, ha román identitása van, vegye föl a román állampolgárságot: Isten éltesse! Én nem gondolom, hogy ez bármilyen módon veszélyeztetné Magyarországot vagy a magyar nemzeti érdekeket. De ahogy természetesnek tekintem, hogy egy magyarországi román, egy magyarországi szlovák fölvegye a magyar állampolgársága mellett a saját nemzetisége szerinti állampolgárságot, ugyanúgy elvárom azt, hogy Szlovákia

se akadályozza, hogy a felvidéki magyarok felvehessék a magyar állampolgárságot a szlovák mellé. Megjegyzem egyébként, hogy Szlovákia is nagyjából olyan állampolgársági törvényt csinált, mint a magyar állampolgársági törvény. Egy percet sem kellett Szlovákiában lakniuk a világban bárhol élő szlovákoknak, hogy megkaphassák a szlovák állampolgárságot. Sőt, Szlovákia kampányt folytatott most a választásokon, hogy a Magyarországon élő szlovák kettős állampolgárok szavazzanak a szlovákiai választásokon. Erre azt mondom, hogy helyes, és Isten éltesse őket! De elfogadhatatlan, hogy a mi esetünkben ezt megpróbálják megakadályozni. Ráadásul a szlovák törvény abszurditását mutatja, hogy teljesen ellentétes a szlovák alkotmánnyal is, hiszen a szlovák alkotmány maga kimondja, hogy akarata ellenére senki sem fosztható meg szlovák állampolgárságától. Az a kétszáz ügy, ami ilyen állampolgársági megfosztás volt, abból mindössze huszonvalahány volt magyar. A 90% olyan echte szlovák, akinek semmi köze sincs a magyar ügyhöz, csak egyszerűen szlovák állampolgárként megkapta a cseh, amerikai, izraeli stb. állampolgárságot. Tiszta örültség egy ország számára, hogy elveszítse ezeket az állampolgárait. Előbb-utóbb meg fogunk állapotodni Szlovákiával, mégpedig azért, mert ez a lehetetlen állampolgársági törvényük nemcsak az egyetemes emberi jogokkal ellentétes, nemcsak az EU alapértékeivel ellentétes, hanem egész egyszerűen a szlovák emberek épeszű érdekeivel is ellentétes.

Ukrajnában is probléma van az állampolgársággal, de azt látnunk kell, hogy Ukrajnában nem

a kárpátaljai magyarok miatt van ez a probléma, nem is a Kárpátalján élő románok, szlovákok és lengyelek miatt, akik szintén megadják az állampolgárságot az ottani nemzetrészeknek. Az ukránok félelme a Dnyeperen túl a Krímben, Donyeckben élő mintegy húszmillió oroszról van. Itt a helyzet – ha nem is megoldása, de kezelése – az, hogy vannak olyan dolgok a politikában, amelyet nem formálisan, hanem informálisan lehet intézni. Amikor az SZBU (az ukrán titkosszolgálat) elkezdte vegzálni azokat a magyarokat, akikről feltételezték, hogy fölvezték a magyar állampolgárságot, akkor informális csatornákon megtettem a szükséges lépéseket, és le is állították ezeket az SZBU-sokat, akik megpróbálták megfélemlíteni a magyarokat. Reálisan ez most a maximum, amit Ukrajnával el lehet érni. Ez is persze egy végteleenített húzd meg, ereszd meg meccs lesz, de a lényeg, hogy a kárpátaljai magyarok fölvegyék a magyar állampolgárságot, és ezáltal magyar és – ebből következően – európai útlevelemel már jöhetnek Magyarországra, és kijuthatnak Európába. Ez tehát a kárpátaljai magyarságnak nemcsak érzelmileg-lelkileg fontos, hanem szó szerint egzisztenciálisan is.

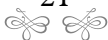
Mindenesetre felállítottuk a Nemzeti Jogvédő Hivatalt, amely intézményes formában biztosít védelmet minden magyarnak, akit a magyarsága miatt ért sérelem. Megható volt, ahogy ügyvédi irodák jelentkeztek, hogy hazafiúi lelkesedésből, grátisz vállalják a sérelmet szenvedett magyarok jogi védelmét. *Ars poeticánk, hogy emberi jogokon nyugvó nemzeti érdekeinket soha többé nem rendeljük alá*

más országok belpolitikájának, soha többet nem rendeljük alá más országok érdekeinek, és soha nem rendeljük alá mások szempontjainak.

Az állampolgárság megéléséhez két dolog szükséges. Az egyik az útlevel, a másik pedig a szavazati jog.

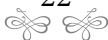
A külhoni magyarság tekintetében a listás szavazás lehetséges, hiszen nyilvánvaló, hogy Pécssett az szavazhat, aki Pécssett lakik. Aki Győrött lakik vagy Szegeden, az nyilván nem szavazhat Pécsen. Hasonlóképpen, mint aki Pozsonyban vagy Sepsiszentgyörgyön lakik, az se szavazhat a pécsi választókerületben. Tehát Magyarország területén van 106 választókerület, itt nyilván az szavazhat, aki valamelyik választókerületben lakik. Az egész világ magyarsága pedig szavazhat a pártlistákra, függetlenül attól, hogy a világ melyik sarkában él. *A külhoniak esetében lehetővé tesszük, hogy levélben is szavazhatnak.* Először kap egy levelet, amiben megkérdezzük, hogy regisztrálja-e magát szavazóként, és semmi mást nem kell tennie, csak visszaküldi a levelet, beikszelve, hogy regisztrálja magát szavazóként. Ez után, mint szavazópolgár fog kapni egy borítékot, melyben benne van a szavazócédulája, beikszeli, hogy melyik pártra szavaz, és visszaküldi úgy, hogy egyszerűen bedobja a postaládába. Megteheti persze, hogy beviszi a konzulátusra, vagy áthozza Magyarországra, és itt dobja be a postaládába. A lényeg, hogy a külhoni magyarságnak nem kell bemenni a konzulátusra vagy a nagykövetségre ahhoz, hogy leadja a szavazatát. Mégpedig azért nem, mert nem elvárható, hogy mondjuk az Egyesült Államokban ezer kilométert

utazzon ahhoz, hogy a konzulátuson személyesen szavazzon. Szeretném jelezni, hogy a *www.allampolgarsag.gov.hu* című honlapon minden rajta van, ami az állampolgárság felvételéhez szükséges. Óriási a látogatottsága.

A konkrét támogatások tekintetében létrehoztuk a *Bethlen Gábor Alapot*, ami átlátható és elszámoltatható, és a támogatások egy helyen vannak összefogva. Megjegyzem, ez azért is szükséges volt, mert amikor átvettük a kormányzást, akkor zsákokba voltak ledarálva az eltüntetésre szánt akták, tehát az a helyes, ha átlátható, számon kérhető egy alapba összefogott támogatáspolitikát folyik a Magyar Állandó Értekezlet iránymutatása alapján. Különbözően a határon túli programokra, iskolákra, egyetemekre, pályázatokra, magyar szervezetek támogatására soha ennyi pénz nem volt, mint most, jóval több mint 15 milliárd forint, csak ebben az évben. Létrehoztuk a MÁÉRT döntésének megfelelően a nemzeti jelentőségű intézmények listáját, nekik nem kell pályázni évről évre a támogatásokra, hanem normatív alapon, a tervezhető és kiszámítható működés végett megkapják a pénzt.

Beindítottuk a *Határtalanul!* programot, ennek a célja, hogy minden magyarországi diák – intézményes formában – legyen határon túli magyar közösségnél. És ne csak a magyarországiak menjenek Erdélybe, vagy az erdélyiek Magyarországra, hanem például a délvidékiek menjenek Kárpátaljára és fordítva. Itt olyan barátságok, szerelmek szövődnek, amelyek semmi mással nem pótolha-

tók. Ahol ilyen személyes, sokszor családi kapcsolatok szövődnek, ott egy erdélyi magyart soha többé nem fognak lerománózni. Ez is annak az eszköze, hogy *a Kárpát-medencét be tudjuk lakni.*

Nagyon fontos, hogy az *oktatási nevelési támogatást* minden olyan külhoni gyerek számára biztosítjuk, aki magyar iskolába vagy óvodába jár. Immár több mint 250 000 *ilyen magyar gyerek van*, aki így 20 000 Ft-ot kap évente a magyar államtól, és amit a Felvidéken adományokból még kiegészít a Rákóczi Szövetség.

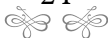
Fundamentum az autonómia soha fel nem adása, mert az autonómia a kárpát-medencei magyarság megmaradásának egyedüli garanciája. A tömbmagyarságnak területi autonómia, a szórványmagyarságnak kulturális autonómia. A magyarság soha nem követelt olyant, amire ne lenne számos példa Európában. Nem vagyunk kevesebbek semmilyen más nemzetnél. Ha nekik lehet, nekünk is lehet. Nemzeti hitvallásként kell vallanunk, hogy minden tett, ami az autonómia felé vezet nemzetmentő, és minden tett árulás, ami ellene.

A határon túli politikában az etnikai alapú magyar pártok mellett állunk ki. Mégpedig azért, mert *az etnikai alapú magyar pártoknál a magyar mivolt nem járulékos jegy, hanem a lényegadó karakter.* Ha a határokon túl föladnánk az etnikai alapú magyar pártokat, akkor létrejönnek előbb egyes pártok, majd olyan, a többségi nemzethez tartozó pártok, amelyekben van egy magyar tagozat, majd a végén lesznek szlovák, román, szerb pártok,

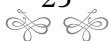
amikben lesz néhány magyar... Ez az asszimiláció kiolajozása. Ezért elvi alapon ragaszkodunk az etnikai alapú magyar pártokhoz és szervezetekhez, és kizárólag azokat hívjuk a MÁÉRT-ba, a státúmnak megfelelően. Természetesen készek vagyunk más típusú kapcsolatra vegyes pártokkal is, sőt ha szlovák, román vagy szerb pártban van néhány magyar, persze azokkal is szóba állunk. De lényegileg más természetűek az olyan pártok, amelyek önmagukat etnikai alapú magyar pártként határozzák meg. Ők a mi első számú szövetségeseink! Persze a magyar etnikai alapot feladó pártnak vannak magyar szavazói, sőt magyar nyelvű sajtója is lehet, de *szomorúan fel kell hívnom rá a figyelmet, hogy nem minden magyar, ami magyar nyelven van.*

Erdélyben minden magyar politikai szervezet etnikai alapúnak határozza meg önmagát, ezért itt különösen is hangsúlyozom, hogy nekünk egyformán fontos minden magyar, függetlenül attól, hogy mi a pártszimpátiája. Erdélyben létfontosságú szem előtt tartani Szent Pálnak a Galatáknak írt levelében lévő figyelmeztetését: „De ha marjátok és rágjátok, vigyázzatok, nehogy felfaljátok egymást!” Egy kisebbségi pártnak – bizonyos mértékű – politikai lavírozás – legitim. Mégpedig azért, mert az elért eredményeket valahogy meg kell védeni, akárhogy is alakulnak a kormányalakítási lehetőségek. Ha egy párt sokáig nincs kormányon, és nem is hihető róla, hogy kormányra kerül, akkor bizony egyre nagyobb a kísértés – például a polgármesterek részéről –, hogy a többségi pártoknál próbáljanak forrásokhoz jutni. Magyarország és

Románia viszonyának szempontjából sem mindegy, hogy hogyan alakulnak a dolgok a bukaresti parlamentben. Történelmi felelőssége van a magyar választók akaratából meghatározó szerephez jutott magyar pártnak, hogy a mindenkori körülmények között úgy befolyásolja az adott utódállam politikáját, hogy *megakadályozza a „kisan-tant” összeállását ellenünk. Mert nemcsak magukért felelősek, hanem az egész magyarságért.*

Délvidéken a Magyar Nemzeti Tanács és a Vajdasági Magyar Szövetség révén a kulturális autonómia a megvalósulás stádiumában van. Ezért volt megdöbbentő, amikor – a korábbi megállapodást felrúgva –, a szerb parlament olyan törvényt fogadott el, amely a délvidéki magyarságot a II. világháború idején „megszálló erőknek” bélyegezte, és kollektív bűnösség alapján kizárta a vagyonvisszaszármaztatásnak és kárpótlásnak a lehetőségéből. Ekkor nem volt más választásom, mint Szabadkán bejelentettem, hogy ha Szerbia a kollektív bűnösséget és a vagyonvisszaszármaztatásból való kizárást nem vonja vissza, megvétőzzük Szerbia EU-s tagságát. Óriási fölhördülés volt, de van olyan pillanat, amikor nincs hova hátrálni. Ha elfogadjuk azt, hogy mi kollektív bűnösök vagyunk, és elfogadjuk azt, hogy háborús bűnösöknek lehet bélyegezni a karon ülő csecsemőtől a százéves aggastyánig a magyarságot, akkor megérdemeljük a sorsunkat. Tanulságos megemlíteni, hogy a belgrádi szavazásnál, amikor a magyarok kollektív bűnösségének kimondása és a vagyonvisszaszármaztatásból való kizárása volt, akkor a többségi szerb pártokban lévő magyar származású

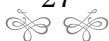
képviselők ellenünk szavaztak. Ez mutatja azt, hogy ha nem etnikai magyar pártban vannak, akkor nagy a veszélye, hogy nem a magyar nemzeti érdekeket képviselik, hanem a többségi párt politikáját. Mindenesetre a vétó bejelentése hatott: a törvényt megváltoztatták, így a magyarok kollektív bűnösségét és jogfosztását visszavonták, és megnyílt a vagyon-visszaszármasztás lehetősége. Mi készek vagyunk segíteni Szerbia uniós integrációját, ami a délvidéki magyarságnak az érdeke is – mert persze, van a magyar útlevél, amely EU-s útlevél, de azért más az, ha nemcsak személyében, de szülőföldje révén is az Unióhoz tartozik – de mindennek a feltétele, hogy a magyarság szempontjai és jogai érvényesítve legyenek. *Nincs kettős mérce. Sem történelmi, sem aktuális ügyekben.* Mert nem lehet megkerülni, hallatlanra venni a délvidéki vérengzést, negyvenezer ártatlan magyar legyilkolását! Különben Szrebrenyica után a szerbeknek nem szabadna ebből történelmi presztízskérdést csinálniuk! Nézzék, énnekem semmilyen problémát nem jelent, hogy ama „hideg napok” idején való magyar bűnökért bocsánatot kérjek és fejet hajtsak az ártatlan áldozatok előtt, de ugyanezt elvárjuk a szerbek részéről is, hogy kérjenek bocsánatot, és hajtsanak fejet az ártatlan magyar áldozatok előtt. *Ahhoz, hogy a szerb–magyar történelmi megbékélés valóban megtörténhessen, múlhatatlanul szükséges a délvidéki áldozatok előtti főhajítás, bocsánatkérés, és utódaiknak a kárpótlás.*

A világ magyarságáért létrehoztuk a *Diaszpóra Tanácsot*. Mert be kell látnunk, hogy a nyugati magyarság szempontjai mindig egy kicsit elsikkad-

tak, hiszen amikor az a kérdés, hogy Romániában kormányon vagyunk-e, Szlovákiában benn vagyunk-e a parlamentben, mi történik a vagyonvisszaszármaztatás és az uniós csatlakozás ügyében Szerbiában, akkor bizony nehéz fölállni, és azt mondani, hogy igen-igen, de mi van a clevelandi cserkészekkel? Ennek az orvoslására alapítottuk a Diaszpóra Tanácsot, ami kifejezetten a nyugati magyarság szempontjait képviseli. *A magyar nemzet: világnemzet.* Nincs olyan része a világnak, ahol ne lennének magyarok. Természetesen ott vannak a MÁÉRT-en, de külön van a Diaszpóra Tanács, és ehhez kapcsolódva a *Friends of Hungary*, Vizi E. Szilveszter professzor úr vezetésével. Megindítottuk a Duna tévének egy speciális csatornáját, olyan időben való sugárzással, hogy a földgolyó másik oldalán, Ausztráliában, Dél-Amerikában is tudják nézni. És olyan tartalommal, ami az emigráció magyarságát érdekli.

Most építjük fel, hogy nagyobb létszámban küldünk fiatalokat a magyar emigráció közösségeihez, akik felveszik velük a kapcsolatot, magyarórákat tartanak, magyar népdalokat tanítanak, és mintegy társadalmi konzulként segítik a magyar állampolgárság megállapítását. Nagyon sokan élnek a nagyvilágban olyan magyarok, akiknek az ősei magyar állampolgárok voltak, tehát ők is magyar állampolgárok, csak nincs róla papírjuk, sok esetben nem is tudják, hogy magyar állampolgárok. Tehát ezért fontos az identitást fölszítani bennük. Őket nem kell honosítani, hiszen magyar állampolgárok, csak a papírokat és az útlevelet kell kiállítani. Abszurd probléma volt korábban, hogy ha

lejárt az útlevel, akkor az egész procedúrát – az állampolgárság megállapítását – előlről kellett kezdeni, mert azt kellett bizonyítani, hogy időközben nem mondott le a magyar állampolgárságról. Ezért megcsináltuk a 30-as évekre visszamenőleg, amióta csak van akta, földolgoztuk az összes állampolgársági ügyet, és 2013. elejétől a konzulátusokon egy gombnyomással hozzáférnek az adatokhoz, és azonnal tudják intézni a papírok kiadását.

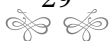
A napokban beindítottuk a *Juliánusz programot*, hogy összegyűjtsük, dokumentáljuk és bemutassuk örökségünket. A világ magyarsága minden szervezetének segítségét kérjük, hogy minél teljesebb körű gyűjtemény készülhessen a magyar közösségek tárgyi örökségéből, pl. épületek, műtárgyak, könyv- és levéltárak.

Felépítettük az interneten a Nemzeti Regisztert (www.nemzetiregiszter.hu), aminek két értelme van: *egyfelől megerősíti a magyar identitást, másfelől nyomásgyakorlásra képes, ha a magyarság valamely részét sérelem éri*, legyen az a szlovákiai nyelvtörvény, vagy a kárpátaljai magyarok zaklatása, a Vereckei emlékmű sorozatos meggyalázása. Vagy amikor Magyarország ellen ez a hisztérikus támadássorozat volt, akkor látszott a jelentősége! A legerősebb és legerősebb Magyarország melletti kiállásokat elérhetővé tettük, ami muníciót adott a világ magyarságának. Nagyszerű volt látni, ahogy *a világ magyarságának az önvédelmi reflexei működésbe lendültek*. Óriási dolog, hogy az interneten keresztül pillanatok alatt el tudjuk érni

a világ magyarságát, és mintegy világméretű mozgósítást tudunk működtetni. A Nemzeti Regiszter lényege, hogy személy szerint, perszónálisan minden magyart el tudjunk érni. A szervezeteket is, de minden magyart, aki megadja az e-mail címét. Ez oda-vissza való kapcsolat. A regiszteren három dolog van: minden héten kap egy rövid üzenetet, ami az egyetemes magyarság legfontosabb híreiről tájékoztatja, és pár perc alatt átnézhető. Ezen kívül benne van a magyar közigazgatás, tehát ha mondjuk egyetemi tanulmányok érdeklik Magyarországon, akkor meg tudja nézni pillanatok alatt, hogy mi ennek az útja-módja. Ha kérdése van, akkor elküldi, és mi továbbítjuk az adott magyar államigazgatási szervhez, aki megválaszolja és visszaküldjük a választ. És ami talán a legfontosabb része: lehetővé teszi minden magyar szervezetnek a bemutatkozást. Ezen keresztül pl. a kanadai néptáncosok közvetlen kapcsolatba léphetnek a gyergyószentmiklósi néptáncosokkal. A néptáncos a néptáncossal, a cserkész a cserkészzel. Tehát az egész magyar világot érdeklődési kör szerint átszövő hálózatot ad, ami megtartó erőt jelent. Mi már csak katalizátorok vagyunk ezekben az ügyekben; a lényeg, hogy a regiszteren keresztül a világ magyarsága érdeklődési köre alapján megtalálhatja egymást. A Nemzeti Regiszterhez kapcsolódik Facebook is – ami engem is meglepett, hogy mennyire sikeres.

De szembe kell néznünk azzal, hogy az emigráció többedik nemzedékétől aligha várható el reálisan, hogy úgy beszéljen magyarul, mint aki magyar környezetben él. Akit lehet, meg kell tartani a magyar nyelvben. Ezért nagyon fontosak a

magyar egyházközségek, a magyar cserkészlet, ezért küldünk ki magyartanárokat – de szembe kell néznünk azzal, hogy az emigráció harmadik, negyedik, ötödik nemzedéke nagyrészt nem tartható meg a beszélt magyar nyelviségben, viszont a magyar nemzet őket sem veszítheti el! Ezért hoztuk létre ugyanezt a regisztert angolul is (www.hungarianregister.com). Párhuzamosan, egymás mellett: az egyikben minden magyarul, a másikon minden angolul van. *A jövőben a nyugati magyarság szervezeteiben a magyar nyelvű szekció mellett lennie kell angol nyelvű szekciónak is, az emigráció többedik nemzedéke számára, akik már nem fognak megtanulni magyarul, de a magyar nemzethez akarnak kötődni.* Amint a lengyeleknél lehet látni, hogy pár szót beszél már csak lengyelül, de kőkemény lengyel öntudata van, és amikor lengyel ügryől van szó, akkor mozgósíthatók a lengyel nemzeti célokért. Tehát a diaszpórában akit lehet, meg kell tartani a magyar nyelviségben, de akit már nem, azt is meg kell tartani a magyarságban!

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Az általam irányított nemzetpolitikának a lényege, hogy Magyarország felelős a nemzetrészekért. Ám a nemzetrészek is felelősek önmagukért, egymásért és Magyarországért, végeredményben az egyetemes magyarságért. Tehát tudják és tudatosítsák: számíthatnak ránk, és mi is számítunk rájuk. *Számítunk minden magyarra!*

